

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.III.37.555/2013/9.szám

A Kúria ajogtanácsos által képviselt(felperes címe) felperesnek ajogtanácsos által képviselt(.....) alperes ellen kisajátításra kötelezés tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében ajogtanácsos által képviselt(.....) I.r. és aügyvéd (.....) által képviselt(1196) II.r. alperesi beavatkozók beavatkoztak - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013.május 9. napján kelt 10.K.30.110/2013/11. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.30.110/2013/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozóknak 30.000-30.000-30.000 (harmincezer-harmincezer-harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Ahelyrajzi számú, természetben aszám alatti „kivett lakóház, udvar” ingatlan-nyilvántartási megnevezésű ingatlan tulajdonosa a II.r. alperesi beavatkozó 2007. évtől kezdődően évenkénti gyakorisággal kérelmeket terjesztett elő a felperesnél az ingatlana megvételének felajánlása tárgyában, hivatkozva arra, hogy a kerületi önkormányzat képviselő-testületének 48/2004.(XII.13.) rendelete Kispest Kerületi Városrendezési és Építési Szabályzatáról (a továbbiakban: KVSZ.) 1. számú melléklete szerinti szabályozási

tervleapon az ingatlanán létesítendő szervízút kialakítását tervezik. Sétélmezte, hogy azautópálya zaja és forgalma - beleértve a kamion forgalmat is - lakhatását jelentős mértékben akadályozza, zavarja.

A 2008. évi beavatkozói kérelem alapján a felperesi önkormányzat polgármestere 2008. július 14. napján kelt levelében kereste meg az I.r. alperesi beavatkozó közlekedési ügyosztályát és javaslatot tett az ingatlan megvásárlására úgy, hogy a vételárat fele-fele arányban viselné a fővárosi, illetve a kerületi önkormányzat. Az I.r. alperesi beavatkozó közlekedési ügyosztálya válasziratában arról tájékoztatta a felperes polgármesterét, hogy a út meglévő térségi forgalmi rendjének megváltoztatása nem szerepel a főváros érvényben lévő közlekedés-fejlesztési elképzelései között, ezért semmi sem indokolja a kérdéses ingatlan közlekedési célra történő felhasználását. A közlekedésszakmai szempontokat figyelembe véve a terület közös finanszírozással történő megvásárlására vonatkozóan tett javaslatot nem tartja támogathatónak.

Miután a II.r. alperesi beavatkozó a 2010. október 13-án kelt levelében ismételten eredménytelenül kérte a kerületi önkormányzattól ingatlana megvásárlását, 2010. december 22. napján az alperes jogelődjénél az ingatlan kisajátítása iránt terjesztett elő kérelmet. Az alperes a 2011. március 1. napján kelt számú határozatával az ingatlantulajdonos által beterjesztett kisajátítás iránti kérelmet elutasította, azt idő előttinek minősítette, mivel a megvételre vonatkozó kezdeményezéstől számított öt év még nem telt el.

Az ingatlantulajdonos 2012. június 12. napján ismételten kisajátítás iránti kérelmet terjesztett elő az alperesnél. Az alperes a 2012. augusztus 15. napján kelt számú határozatával az ingatlantulajdonos által beterjesztett kérelemre kötelezte a, hogy a határozat kézhezvételétől számított 60 napon belül a helyrajzi számú ingatlanra vonatkozóan kisajátítási kérelmet terjesszen elő. Felhívta az önkormányzat figyelmét, hogy amennyiben a fenti határidőn belül a kisajátítási kérelmet nem terjeszti elő, úgy a kérelmező kérelmére végrehajtásra kerül sor.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint az alperes a tényekből a jogszabályoknak nem megfelelő következtetést vont le, amikor a kerületi önkormányzatot kötelezte a kisajátítási eljárás kezdeményezésére, noha a kisajátításrakellett volna kötelezni. Utalt a BVKSZ KL

közlekedési területek 51. § /1/ bekezdésében foglaltakra, amely szerint a keretövezetbe tartoznak azok a beépítésre nem szánt területfelhasználási egységek, melyek a főváros közlekedési ellátását biztosító közterületek, telepek, telephelyek és építmények elhelyezésére szolgálnak. A szervízút létesítése nem a kerületi önkormányzat érdekében történt. A KVSZ 15. számú melléklete azautópálya úttestével párhuzamosan egy szervízút építését tartalmazza. Erre azért van szükség, hogy az autópálya által levágott utcát és az egyes (Intézményi) keretövezetbe sorolt ingatlanok megközelíthetők legyenek, azkeretövezetbe sorolt érintett lakóterület zavarása nélkül. Ezt a tervezési lépést egyértelműen az autópálya építése és a I. keretövezeti besorolás generálta, melyet nem a kerületi önkormányzat hagyott jóvá, tehát nem a kerület érdekében történt. Keresete alátámasztásául a perben benyújtottaterület- és településrendezési igazságügyi szakértő 2013. február 3. napján kelt magánszakértői véleményét és kifejtette, hogy a szervízút létesítését ahibás beruházásainak a káros hatása elhárítása érdekében kellett betervezni. Utalt az EBH 2004.1169. számú eseti döntésben foglaltakra azzal, hogy az önkormányzati rendelet-alkotás, a rendeletalkotó kisajátításra kötelezhetőségét eredményezheti, de minden esetben az eset összes körülménye alapján egyedileg kell vizsgálni a kötelezett személyét.

Az alperes nyilatkozata, továbbá az I.r. és II.r. alperesi beavatkozó kérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 30. § /4/ bekezdésére hivatkozott, továbbá idézte a 144/2010.(VII.14.) AB határozat indokolásában foglaltakat. Hivatkozott továbbá az Étv. 30. § /10/ bekezdésére és /7/ bekezdésére is. Mindezen jogszabályi rendelkezések alapján kiemelte, hogy az alperes helytállóan foglalt állást határozatában akként, hogy az Étv. 30.§ /5/ bekezdésében foglalt 5 éves időtartam - figyelemmel az ingatlantulajdonosnak az első alkalommal előterjesztett vételi, kisajátítási kérelmére - eltelt.

Kifejtette, hogy a kifogásolt szervízút kialakítását a KVSZ 15. számú mellékletét képező, a út keleti oldalára vonatkozó kiegészítő előírásokat tartalmazó, 1. számú mellékletét képező szabályozási tervlapon jelölték. Az EBH 2004.1196. számú döntés szerint a tulajdonosra hátrányos övezeti besorolásról rendelkező önkormányzati rendelet alapján az eset összes körülményeinek figyelembevételével kell döntenie arról, hogy ki tekinthető a közérdekű cél kedvezményezettjének. Az Étv. 14. § /3/ bekezdése

értelmében akeretein belül a kerület egészére vonatkozóan kerületi építési szabályzatot kell megállapítania. A fővárosi és kerületi önkormányzat megállapodása esetén kisebb területegységre is megállapítható kerületi építési szabályzat.

Az elsőfokú bíróság a felperes által csatolt magánszakértői véleményt a fél előadásaként értékelte és részletesen ismertette az abban foglaltakat.

Rögzítette, hogy a út lejárójaként a felperesi önkormányzat által betervezett szervízút nem szerepelt az I.r. alperesi beavatkozó fővárosi szabályozási keretövezeti térképén, mégis a út mentén lévő intézményi övezetbe sorolt ingatlanok környezeti terhelésének valamilyen szintű csökkentését hivatott szolgálni. 2010-ben megépült az út mindkét oldalán a zajvédő fal, így a korábban az út mentén fekvő ingatlanok a zajvédő fal mögé kerültek. A megváltozott körülményekre tekintettel a felperesi önkormányzat a KVSZ felülvizsgálatát kezdeményezte a betervezett szervízút vonatkozásában.

A helyrajzi számú ingatlan az számú részletes rendezési terv alapján a hivatalos helyszínrajz adatainak megfelelően ... lakóövezeti besorolású volt, a 46/1998.(X.15.) Fővárosi Közgyűlési rendelettel jóváhagyott Fővárosi Szabályozási Keretterv (a továbbiakban: FSZKT) az ingatlant intézményi (I) keretövezetbe sorolta. A szervízút vagy leejtő betervezésére a felperesi önkormányzat részéről, az I.r. alperesi beavatkozó önkormányzat általi zajvédő fal megépítése előtt került sor. Mindezen körülmény mindkét önkormányzat érdekeltségét megteremti.

Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság álláspontja az volt, hogy mindkét önkormányzat érdekeltsége megállapítható, az érdekeltség arányának meghatározása azonban jelenleg idő előtti, az a majdani kisajátítási eljárásban kerül tisztázásra.

Hivatkozott az elsőfokú bíróság a kisajátításról szóló 2007.évi CXXIII. törvény, (a továbbiakban: Kstv.) 5. §

/1/ bekezdés b/ pontjában és /2/ bekezdésében, továbbá 24. § /3/ bekezdésében foglaltakra. Álláspontja szerint, mivel a kisajátítási kérelem benyújtására kötelezést tartalmazó határozatnál idő előtti az érdekeltség arányának az Étv. 30. § /6/ és /7/ bekezdéseiben foglaltakra tekintettel történő vizsgálata, ezért a Kstv. 24. § /3/ bekezdése alapján, amennyiben mind a kerületi, mind a fővárosi önkormányzat érdekeltsége felmerülhet, úgy a kisajátítási hatóság a kisajátítási kérelem benyújtására történő kötelezést bármelyik önkormányzattal szemben jogszerűen előírhatja, aki kisajátítást kérő lehet. A majdani kisajátítási eljárásban kell a részleteket és a tényleges érdekeltséget vizsgálni és tisztázni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, elsődlegesen annak megváltoztatását kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy nem az a kérdés a jelen perben, hogy kinek az érdekében, hanem, hogy ki miatt következett be a szabályozás kialakítása. Hivatkozott az EBH 2004.1169. jogesetben foglaltakra. Kifejtette, hogy nem valamilyen kerületi megfontolásból került betervezésre a szervízút, ahogy azt a fővárosi önkormányzat állítja, hanem amiatt, hogy 1985-ben az autópálya bevezető szakasza épült fel a út mentén, a lakóépületek tövében, az épületek előtt, nem a kerület, hanem a főváros tervei alapján és kivitelezésében. Ez a fővárosi beruházás önmagában két problémát gerjesztett. Akadályozta a szabad közlekedést a kerület ezen részén, zsákutcává változtatta a útra kivezető utcákat, továbbá jelentős környezetszennyezést, zajterhelést generált. Ennek a következménye az lett, hogy vagy szervízutat kell létesíteni és az épületeket eltávolítani az autópályától, egyúttal megoldani az intézményi megközelítést, vagy zajvédő falat kell építeni. Ez utóbbinak akkor nem volt realitása, így a főváros és a kerület - és ezt a főváros sem vitatja - közös feladatként, közös tervezéssel, közös költségviseléssel a szervízút megtervezése mellett döntött. 2009. és 2011. évek között azonban amégis megépítette a út mindkét oldalán a zajvédő falat, így a korábbi koncepcióját felülírta, amely következtében a felperes is folyamatba tette a korábbi korlátozások megszüntetését, azaz a KVSZ módosítását.

Hangsúlyozta a felperes, hogy az elsőfokú bíróság által is megállapítottan, mindkét önkormányzat érdekeltségét igazolják a körülmények és a bíróság álláspontja is az volt, hogy mindkét önkormányzat érdekeltsége megállapítható. Ebből az álláspontból megítélése szerint csak az az ítéleti döntés következett volna, hogy az alperes döntését hatályon kívül helyezi és új eljárás lefolytatását rendeli el, kötelezve az alperest arra, hogy vizsgálja a fővárosi önkormányzat érdekeltségét is az ügyben.

Az alperes, az I. és II.r. alperesi beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le.

Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270. § /2/ bekezdése és 272. § /2/ bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § /2/ bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

A felperes felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, tartalmilag afennálló érdekeltségét is vizsgálandónak tartotta és ezt hangsúlyozta.

A jogerős ítélet indokolásából kitűnően az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta, értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt okirati bizonyítékokat, köztük a felperes által becsatolt magánszakértői véleményt is. Részletesen elemezte az I.r. alperesi beavatkozó érdekeltségét is - ennek hiányát alaptalanul kifogásolta a felperes felülvizsgálati kérelmében. Az elsőfokú bíróság egyértelműen azt állapította meg, hogy a feltárt körülmények mindkét önkormányzat érdekeltségét megteremtik. Ez egybehangzó a felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal is, nem volt tehát olyan hiány, mulasztás megállapítható az elsőfokú bíróság eljárása és a jogerős ítélet indokolása vizsgálatakor, amely az eljárás megismétlését megalapozottá és szükségessé tette volna.

Egyetértett a Kúria az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával is, hogy a két önkormányzat közötti érdekeltségi arány tisztázása a kisajátítási eljárásra tartozik, annak körében kell azt részletesen vizsgálni majd, a felperes a jelen eljárásban felhozott érveit ott kell, hogy felhasználja.

Hangsúlyozza azt is a Kúria, hogy a felperes keresete csakis akkor lett volna megalapozottnak tekinthető, ha a kisajátítás kérelmezhetősége körében érdekeltségének teljes hiányát kétséget kizáróan bizonyította volna. A Kstv. 24. § /3/ bekezdése úgy rendelkezik ugyanis, hogy a kisajátítási hatóság ... határozattal kötelezi a kisajátítási kérelem benyújtására azt, aki e törvény szerint kisajátítást kérő lehet. Nem vitásan a felperes, mint kerületi önkormányzat, a kisajátítást kérelmezheti, az érdekeltsége e tekintetben nem zárható ki, így a keresete nem volt megalapozottnak tekinthető.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően értékelte és mérlegelte a rendelkezésre állt bizonyítékokat, ítélete a vonatkozó anyagi jogszabályi rendelkezéseknek is megfelelt.

A jogerős ítélet nem volt jogszabálysértőnek tekinthető a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi, I. és II.r. alperesi beavatkozói perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270. § /1/ bekezdés folytán alkalmazandó, Pp. 78. § /1/ bekezdés és 83. § /1/ bekezdés szerint kötelezte.

A felperes személyes illetékmentességére tekintettel a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /1/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2014. március 5.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró, Dr.Beniczkyné dr.Kelemen Gyöngyi sk.bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő